

podatków obrotowych (szóstej dyrektywy), państwo członkowskie zmieniło system abonamentowy w ten sposób, iż mniejsza część środków pochodzących z opłaty abonamentowej jest, według uznania ministra kultury, wykorzystywana w celu finansowania: (i) instytucji radia i telewizji, które otrzymują dotacje publiczne, lecz same nie są instytucjami publicznymi; oraz (ii) organizacji medialnych i kinematograficznych, które przyczyniają się do świadczenia radiowych i telewizyjnych usług nadawczych, lecz same ich nie świadczą?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1

(²) Dz.U. 1977, L 145, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko CI, VF, DY**

(Sprawa C-574/22)

(2022/C 424/42)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

CI,

VF,

DY

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy rozporządzenia (WE) nr 273/2004 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych, dopełniające przepis blankietowy art. 354a Nakazatelen kodeks (kodeksu karnego) w związku z art. 3 ust. 4 Zakon za kontrol wyrchu narkotycznite wesztestwa i prekursorite (ustawy o kontroli środków odurzających i prekursorów narkotykowych), zezwalają na uznanie osoby za winną posiadania substancji sklasyfikowanej w kategorii 3 załącznika I, a konkretnie kwasu solnego (kwasu chlorowodorowego) w ilości 585 mililitrów (0,585 litra)?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych (Dz.U. 2004, L 47, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 7 września 2022 r. – postępowanie karne przeciwko MV**

(Sprawa C-583/22)

(2022/C 424/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

MV

przy udziale: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle zasady równego traktowania wynikającej z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW⁽¹⁾ i przy uwzględnieniu art. 3 ust. 5 tej decyzji ramowej w sytuacji uzasadniającej orzeczenie kary łącznej na podstawie wyroków skazujących wydanych w Niemczech i w innym państwie członkowskim Unii można za przestępstwo popełnione na terytorium krajowym orzec karę także wtedy, gdyby hipotetyczne uwzględnienie kary orzeczonej w innym państwie członkowskim prowadziło do przekroczenia dopuszczalnego na podstawie prawa niemieckiego maksymalnego wymiaru kary łącznej obejmującej ograniczone czasowo kary pozbawienia wolności?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy uwzględnienie kary orzeczonej w innym państwie członkowskim, przewidziane w art. 3 ust. 5 zdanie drugie decyzji ramowej 2008/675, powinno nastąpić w taki sposób, aby negatywny skutek wynikający z braku możliwości wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym został – zgodnie z określonymi w prawie niemieckim zasadami określania wymiaru kary łącznej – konkretnie wykazany i uzasadniony na etapie określania wymiaru kary za przestępstwo popełnione na terytorium krajowym?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. 2008, L 220, s. 32).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
22 czerwca 2022 r. w sprawie T-657/20, Ryanair/Komisja (Finnair II; Covid-19), wniesione w dniu
7 września 2022 r. przez Ryanair DAC**

(Sprawa C-588/22 P)

(2022/C 424/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ryanair DAC (przedstawiciele: V. Blanc i F.-C. Lapr votte, avocats, D. Pérez de Lamo i S. Rating, abogados, E. Vahida, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Francuska, Republika Finlandii

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszącego odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie na podstawie art. 263 i 264 TFUE nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2020) 3970 final z dnia 9 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57410 (2020/N) – Finlandia COVID-19: Dokapitalizowanie Finnaira; i
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie, a także orzeczenie, że interwencji w pierwszej instancji i w niniejszym odwołaniu (o ile przystąpią) pokrywają własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi na jego poparcie cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne, odrzucając istnienie „poważnych wątpliwości” co do błędnego zastosowania ram tymczasowych i art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo i w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne, odrzucając istnienie „poważnych wątpliwości” co do naruszenia zasad niedyskryminacji i proporcjonalności.